

gezegd - kunnen projecteren tegen een achtergrond van actieve culturele beleving!

Goudriaan was zich allang terdege van deze samenhang bewust. Vandaar zijn belangstelling voor de kunst. Dáárom ook zijn ijver met Nijgh, Robertson, Stakenburg en anderen in maart 1916 op te richten de N.V. Het Rotterdamsch Tooneel, welk gezelschap in mei 1920 overging in het Vereenigd Rotterdamsch-Hofstad Tooneel onder leiding van Cor van der Lugt Melsert. Hij doorbrak daarmee een impasse in het schouwburgleven, dat zich in Verheuls schepping uit 1887: De Grootte Schouwburg aan de Aert van Nesstraat afspeelde. In het door Van der Mandele opgerichte Schadee-fonds nam hij een werkzaam aandeel. Ook voor Van der Mandele's creatie 'Instituut en Landschap van Zuid-Holland' ijverde hij. Voor de Nederlandsche Maatschappij van Nijverheid en Handel; het Havenziekenhuis, uitgaande van het Instituut voor Tropische geneeskunde Rotterdam-Leiden; het Instituut voor Scheepvaart en Luchtvaart met zijn prachtige museum; de Zuid-Hollandsche Maatschappij tot Redding van Schipbreukelingen verrichtte hij veel werk. En een groot vriend, de secretaris Stakenburg, *moest* hem bijstaan en van het merendeel van die instellingen de agenda's en notulen bijhouden. Een secretariaat is immers belangrijk; in verslagen - wie wist het beter dan Goudriaan? - dient te worden samengevat als aanvaard wat niet besloten is en nooit besloten zal worden, maar desondanks uitgangspunt is voor verder overleg en uiteindelijke resultaten!

Besturen is zo iets als schaken, maar dan wel simultaan. Op Goudriaans schaakbord neeg de koning maar zelden zijn hoofd. Het spel was voor hem een uitdaging van zijn vrienden en tegenstanders. De torens waren hem lief, die hij op vernuftige wijze over de vakken van het tableau bewoog. De pionnen waren voor hem het nijvere 'volk'; werkvolk zoals dat in de wereld der ondernemers in zijn tijd nog heette - maar die pionnen wonnen vaak het spel. Was het schaken voor hem niet een symboliek voor het Rotterdamse bedrijfsleven, waarvan hij de verhouding tussen de partijen zorgvuldig had verkend? Thuis, op de 'Iepenhof', zal zijn koningin wel eens getreurd hebben om haar koning, die zo vaak afwezig was omdat er zo nodig moest worden vergaderd!

De oprichting van een nieuwe Beurs van Koophandel, ter vervanging van de oude op het Beursplein, leek op een langdurig